

store potentielle forbedringsmuligheder, hvis landdistrikterne opdyrkes.

Et andet område, som det er meget vigtigt at se på – nok et af de altafgørende – er landbrugsproduktionen. Hvis udviklingen skal vendes, er det altafgørende, at det gøres attraktivt for befolkningen i den tredje verden at producere fødevarer, og det selv om 85 pct. af den dyrkbare jord i Asien er under plov og der i Afrika på grund af jorderosion hvert år tabes landbrugsområder på størrelse med Vesttyskland, så de største dyrkbare landbrugsreserver rent faktisk ligger i Europa og Nordamerika.

Vi kan stadig gøre meget for at forbedre fødevarereproduktionen i ulandene. Vi skal tilskynde til en biologisk mangfoldighed i valg af afgrøder og dyr, så man sikrer sig, hvad man kunne kalde en risikofri landbrugsportefølje. Og man skal benytte sig af rotationsprincipper i landbrugsdriften og udnytte mulighederne for at dyrke skovarealer.

Det er i den forbindelse vigtigt, at vi her udnytter de nye muligheder, som den teknologiske udvikling giver os, og vi må være åbne over for at bruge genteknologi til at give udviklingslandene en mulighed for at finde en genvej til velstand. Dette skal naturligvis ske under hensyntagen til biosikkerheden.

Jeg kan også fuldt ud tilslutte mig landbrugsministerens vurdering af de ringe muligheder, der er for at prioritere økologi endnu højere. Det, der er det vigtige, og som vi må fokusere på lige nu, er at få produktionen sat op, og her er det overordentlig vigtigt, at man også ser på, hvorledes man kan tilføre landbrugsjorden mere vand. Ved brug af vandingsystemer kan man nemlig mere end fordoble produktionen.

Enhedslistens ordfører, hr. Bent Hindrup Andersen, var inde på, at man ikke havde set så stor en forøgelse af produktionen, og en af grundene til det er efter min mening, at man ikke har været dygtig nok til at benytte overrislingsmetoder. Det er jo sådan i dag, at 16 pct. af det opdyrkede areal producerer over 36 pct. af den samlede produktion i verden, og det skyldes bl.a., at man har været dygtig til at udnytte de muligheder, der er for at tilføre vand. Men vi skal i den forbindelse også have in mente, at 26 lande klassificeres som havende vandmangel, og man må derfor etablere genbrugssystemer til effektiv anvendelse af vandet.

Endelig er det vigtigt at sætte større fokus på forskningen. I Afrika investerer man under 1 pct. af fødevarereproduktionens værdi i land-

brugsforskning, men med henvisning til bl.a. Malaysia, Thailand og Taiwan kan man se, at det er muligt at opnå vækst, hvis der investeres i landbruget. Dette skal vi også tilskynde til via vores ulandsbistand.

Man kunne jo fristes til at sige, at den vestlige verden med EU i spidsen kunne starte med at sende vores store overskudsproduktion til de lande, der mangler, og samtidig stoppe vores produktionsbegrænsende foranstaltninger såsom braklægningsordninger og i stedet få bugt med hungersnøden i verden.

Men desværre er verden og problemstillingerne ikke så enkle, at den løsning kan bruges til at løse vores fødevarerproblemer. Resultatet ville jo nemlig være, at hvis EU forærede hele overskudsproduktionen til Afrika, ville priserne rasle ned og skade både ulandenes egen produktion samt den vestlige verdens landmænd, så alle ville være dårligere stillet.

Derfor skal vi i stedet arbejde for at fjerne handelsbarrierer og fremme ulandenes muligheder for såvel import som eksport. Her vil jeg gerne fremhæve Marrakech-aftalen som et sådant vigtigt led i at sikre de fattigste importende lande i form af eksportkreditter, importfinansiering og ikke mindst bistand til at fremme egenproduktionen.

Netop fordi fødevarer mangelen er så stor, er det af afgørende betydning, hvorledes vores egen ulandsbistand bruges. Jeg vil gerne understrege nødvendigheden af, at de danske udviklingskroner nøje vurderes og evalueres efterfølgende. Vi må have større sikkerhed end i dag for, at pengene udnyttes bedst muligt, og her vil jeg gerne fremhæve vores miljøudviklingsbistand som en form for succeshistorie, som jeg tror vil give gode resultater.

Det er for Det Konservative Folkeparti også vigtigt at få understreget, at det er WTO, der er den rette organisation til at løfte opgaven, hvad angår åbning af markederne, men også i forhold til de miljøopgaver, der kommer i tilknytning til øget vækst og produktion i udviklingslandene.

Endelig skal landmanden også sættes i centrum. I takt med en øget markedsorientering af politikken i en lang række udviklingslande er det vigtigt at fokusere på producenternes rammevilkår og medindflydelse, og her spiller Danidas prioritering en vigtig rolle.

Vi har sammen med Venstre foreslået en dagsorden, som tager regeringens redegørelse til efterretning. Jeg synes, at landbrugsministeren holdt en ganske fremragende tale, som dæk-